

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราเงินเฟ้อและการศึกษาความสัมพันธ์เส้นโค้งฟิลลิปส์ใน 5 ประเทศอาเซียน โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (real interest rate) และอัตราแลกเปลี่ยน (ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ สกุลเงินของแต่ละประเทศ) ของประเทศอาเซียน 5 ทำการเลือกศึกษา 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซียและสิงคโปร์ โดยใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-2011 รวมทั้งสิ้น 31 ปี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Seemingly unrelated regression (SURE) ได้แก่ การทดสอบยูนิทรูทและการประมาณค่าแบบจำลอง Seemingly unrelated regression (SURE)

ผลการทดสอบยูนิทรูท ด้วยวิธี Augmented Dickey Fuller พบว่าตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (real interest rate) และอัตราแลกเปลี่ยน (ดอลลาร์สหรัฐฯต่อสกุลเงินของแต่ละประเทศ) ข้อมูลมีลักษณะนิ่งที่ระดับ 1st difference หรือ I(1) ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรของแต่ละประเทศไปใช้ในการประมาณค่าแบบจำลอง Seemingly unrelated regression (SURE)

จากผลการประมาณค่าแบบจำลอง Seemingly unrelated regression (SURE) สามารถสรุปได้เป็นกรณีประเทศต่างๆดังนี้

5.1.1 ประเทศอินโดนีเซีย พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลาที่ t ทั้งหมด 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ ช่วงเวลา $t-1$ โดยมีผลกระทบเชิงลบต่ออัตราเงินเฟ้อของปีปัจจุบันซึ่งหมายความว่า หากอัตราดอกเบี้ยของปีนี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้ลดลง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปแล้ว ผลที่ได้จากการ

วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติในบทที่ 4 นั้น ไม่พบความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานอย่างมีนัยสำคัญสำหรับประเทศอินโดนีเซีย กล่าวคือสำหรับประเทศอินโดนีเซียแล้ว การปรากฏอยู่ของเส้นโค้งฟิลลิปส์ในช่วงเวลาระหว่างปี 1981-2011 นั้นถือว่าไม่มีความชัดเจนตามทฤษฎีแต่อย่างใด

5.1.2 ประเทศมาเลเซีย พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t อยู่เพียงตัวแปรเดียว คือ ตัวแปรอัตราการว่างงานในปีปัจจุบันส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในช่วงปีปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในระยะสั้น เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียส่วนใหญ่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีเส้นโค้งฟิลลิปส์ และพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t คือ ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงในปีก่อนหน้าโดยส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในช่วงปีปัจจุบัน ซึ่งหมายความว่า หากอัตราดอกเบี้ยของปีนี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้ลดลง

5.1.3 ประเทศฟิลิปปินส์ พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t อยู่ 1 ตัวแปรคือ ตัวแปรอัตราการว่างงานในปีปัจจุบันส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในช่วงปีปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในระยะสั้น เศรษฐกิจของประเทศฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีเส้นโค้งฟิลลิปส์ และพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t อยู่ 2 ตัวแปรคือตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ ช่วงเวลา $t-1$ โดยมีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของปีปัจจุบันซึ่งหมายความว่า หากอัตราดอกเบี้ยของปีนี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้ลดลง และตัวแปรหุ้นวิกฤตราคาน้ำมัน ปี 1981-1984, 1990-1991, 2003-2008 โดยมีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของปีปัจจุบันซึ่งหมายความว่า หากเกิดวิกฤตราคาน้ำมันสูงขึ้น จะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้เพิ่มขึ้น

5.1.4 ประเทศสิงคโปร์ พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t คือ ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ณ ช่วงเวลา $t-1$ โดยมีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของปีปัจจุบันซึ่งหมายความว่า หากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ณ ช่วงเวลา $t-1$ เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้ลดลง และ ตัวแปรหุ้นวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียในปี 1997-1998 โดยส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t หมายถึง หากเกิดช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียขึ้น อัตราเงินเฟ้อจะลดลง และพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t คือ ตัวแปรอัตราการว่างงาน ณ ช่วงเวลา t ส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในระยะสั้น เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ส่วนใหญ่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีเส้นโค้งฟิลลิปส์

5.1.5 ประเทศไทย พบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลาที่ $t-3$ ตัวแปรคือ ตัวแปรอัตราว่างงานในปีปัจจุบันส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ ในช่วงปีปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในระยะสั้น เศรษฐกิจของประเทศไทยส่วนใหญ่ สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีเส้นโค้งฟิลลิปส์ ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ ช่วงเวลา t โดยส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ โดยมีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อของปีปัจจุบันซึ่งหมายความว่า หากอัตราดอกเบี้ยของปีนี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในปีนี้ และพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตัวแปรหุ้นวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียในปี 1997-1998 โดยส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ ณ ช่วงเวลา t หมายถึง หากเกิดช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียขึ้น อัตราเงินเฟ้อจะลดลง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5.1 แสดงการสรุปผลของสมมุติฐานทั้ง 5 ประเทศ

สมมุติฐาน		ผลการประมาณค่าแบบจำลอง SURE				
		อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย
H ₁	อัตราการว่างงานส่งผลกระทบต่อ อัตราเงินเฟ้อในทิศทางตรงกันข้าม	ไม่มีนัยสำคัญ	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน
H ₂	อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในทิศทางตรงกันข้าม	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน	ไม่มีนัยสำคัญ	สนับสนุน สมมุติฐาน
H ₃	อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของปีก่อนหน้าส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในทิศทางตรงกันข้าม (หากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของประเทศที่ทำการศึกษามีค่าขึ้นเมื่อเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ) จะส่งผลให้เงินเฟ้อลดลง	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน
H ₄	ตัวแปรหุ่นวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชียปี 1997, 1998 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลง	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	สนับสนุน สมมุติฐาน	สนับสนุน สมมุติฐาน

ตารางที่ 5.1 แสดงการสรุปผลของสมมุติฐานทั้ง 5 ประเทศ (ต่อ)

สมมุติฐาน		ผลการประมาณค่าแบบจำลอง SURE				
		อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย
H ₅	ตัวแปรหุ่นวิกฤตราคาน้ำมัน ปี 1981-1984, 1990-1991, 2003-2008 ส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากวิกฤตด้านอุปทาน (Supply shock) ซึ่งนำไปสู่ภาวะ Stagflation คือ ทั้งอัตราเงินเฟ้อสูงและการผลิตต่ำ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	สนับสนุนสมมุติฐาน	สนับสนุนสมมุติฐาน	สนับสนุนสมมุติฐาน
H ₆	ตัวแปรหุ่นวิกฤตสินเชื่อซับไพรม์ ปี 2008-2009 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลง	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ	ไม่มีนัยสำคัญ

5.2 สรุปการวิเคราะห์เพื่ออธิบายถึงสาเหตุของการเกิดเส้นโค้งฟิลลิปส์ในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน 5

ในส่วนของการศึกษาเพื่อหาสาเหตุของการเกิดเส้นโค้งฟิลลิปส์ สามารถสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานตามทฤษฎีเส้นโค้งฟิลลิปส์นั้น พบได้ใน 4 ประเทศ คือ ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์และประเทศไทย อธิบายดังนี้

ในประเทศมาเลเซียนั้นในช่วงปี 1981-1987 จะพบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ ในช่วงปีดังกล่าวอัตราเงินเฟ้อลดลงโดยเฉลี่ยและการว่างงานมีอัตราเพิ่มขึ้น ซึ่งในช่วงปี 1981-1984 นั้นเป็นช่วงเริ่มต้นของภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจของมาเลเซีย ซึ่งในช่วงนี้เราจะพบอัตราการว่างงานตามธรรมชาติซึ่งเป็นช่วงก่อนที่เศรษฐกิจจะถดถอยซึ่งจะปรากฏความสัมพันธ์ของเส้นโค้งฟิลลิปส์ในภายหลัง ต่อมาในช่วงปี 1987-1996 ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับช่วงปีก่อนหน้า ในช่วงปีนี้มีอัตราการว่างงานที่ลดลง และมีอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นเล็กน้อยและค่อนข้างคงที่ในช่วงหลัง แสดงให้เห็นถึงสถานะเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงการกลับมาเจริญเติบโตขึ้นอีกครั้งของเศรษฐกิจมาเลเซีย ต่อมาในช่วงปี 1987-1988 มีการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าจากต่างชาติเนื่องจากมีสถานะทางการเมืองที่มีเสถียรภาพ และมีโครงสร้างพื้นฐานหลายประการที่มีคุณภาพสูง จนกระทั่งในปีต่อๆ มา มาเลเซียยังคงมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดี ต่อมาในช่วงปี 1996-2004 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจของมาเลเซียต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย จึงพบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์เล็กน้อยในช่วงปี 1998-2004 โดยอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่เศรษฐกิจมาเลเซียอยู่ในช่วงถดถอย คือมีอัตราเงินเฟ้อที่ลดลงและมีอัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นแต่เพียงเล็กน้อย ถัดมาในช่วงปี 2004-2011 พบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์เล็กน้อยในปี 2008-2009 และ 2009-2011 ซึ่งก็คือช่วงเริ่มและช่วงหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลกในปี 2008-2009 โดยในปี 2008-2009 เศรษฐกิจมาเลเซียมีลักษณะของการถดถอย โดยมีอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำลงและมีอัตราการว่างงานที่สูงขึ้นก่อนจะกลับเป็นตรงกันข้ามในช่วงปี 2009-2011

ในประเทศฟิลิปปินส์นั้น ในช่วงปี 1981-1986 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศฟิลิปปินส์ต้องเผชิญกับความผันผวนจากปัจจัยภายในเกี่ยวกับการเมือง มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก และมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีและผู้นำระดับหมู่บ้าน จนกระทั่งในปี 1983 เศรษฐกิจของประเทศฟิลิปปินส์ก็เริ่มพบกับปัญหา ต่อมากลางเดือนตุลาคมปี 1983 เนื่องจากภาวะหนี้สินต่างประเทศมีสูง รัฐบาลจึงได้ร้องขอยืมระยะเวลาการชำระหนี้ ส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตติดลบในรอบหลายปี มีการปลดพนักงานออกเป็นจำนวนมากในช่วง 4 เดือนแรกของปี 1984 อัตราเงินเฟ้อก็เพิ่มขึ้นเท่าตัวจากการลดค่าของเงินเปโซในเดือนมิถุนายนและตุลาคม จึงทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะงักงัน (Stagflation)

ต่อมาในปี 1986-1993 ยังคงเป็นช่วงที่มีอัตราการว่างงานที่สูง แต่มีแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ และในปี 1991 ประเทศฟิลิปปินส์ก็ประสบปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติครั้งร้ายแรง ส่งผลทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะงักงันในปี 1991 โดยมีอัตราการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นด้วย ในช่วงปี 1987 ถึง 1993 เราจะสังเกตเห็นว่าอัตราการว่างงานเป็นอัตราว่างงานตามธรรมชาติและถือเป็นเส้นโค้งฟิลลิปส์ในระยะยาว ถัดมาในช่วงปี 1993-2001 ช่วงเวลาดังกล่าวเราพบว่าอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานมีความสัมพันธ์ในลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์บ้าง การว่างงานผันผวนแต่ยังคงสามารถรักษาระดับอัตราเงินเฟ้อไว้ได้ดี และช่วงสุดท้ายในปี 2001-2011 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ของอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานที่ชัดเจนมากนัก โดยเศรษฐกิจมีเจริญเติบโตสูงสุดในปี 2007 ที่ระดับการเจริญเติบโตมากกว่า 7 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่าในปี 2008 จะต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเงินทั่วโลก แต่นโยบายลดการพึ่งพิงการส่งออก เพิ่มการบริโภคภายในประเทศ เพิ่มการส่งคนงานไปยังต่างประเทศของแรงงานฟิลิปปินส์ ทำให้เศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ไม่ได้รับผลกระทบมากเท่าใดนักจากวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ ซึ่งจุดเด่นของช่วงนี้คือช่วงปี 2005 – 2011 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดวิกฤตซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของรัฐบาลฟิลิปปินส์ที่สามารถคุมอัตราเงินเฟ้อไม่ให้ผันผวน

ในประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี 1981-1984 พบความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งฟิลลิปส์เพียงช่วงสั้นๆ โดยในปี 1981-1982 แสดงให้เห็นถึงการลดลงทั้งอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงาน ซึ่งเกิดจากในช่วงเวลานั้นประเทศสิงคโปร์มีการนำเข้าเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้เกิดประสิทธิภาพการผลิตที่ดีขึ้น หลังจากนั้นในปี 1982-1983 และในปี 1983 -1984 พบความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งฟิลลิปส์ในช่วงสั้นๆ ถัดมาในช่วงปี 1984-1989 มีลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ปรากฏอยู่ ซึ่งเราสามารถมองเห็นความสัมพันธ์แบบผกผันได้สองช่วงคือ ช่วงแรกในปี 1984-1986 ในช่วงเวลาดังกล่าวอัตราเงินเฟ้อมีค่าลดลงแต่อัตราการว่างงานมีค่าสูงขึ้น และในช่วงที่สองคือปี 1987-1989 อัตราการว่างงานมีค่าลดลงซึ่งสวนทางกับอัตราเงินเฟ้อที่มีค่าสูงขึ้น โดยในช่วงปี 1984-1986 เราพบว่าเป็นช่วงที่ประเทศสิงคโปร์ต้องเผชิญกับภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลก็ดำเนินการแก้ไขจนเศรษฐกิจฟื้นตัว ดังที่เราเห็นได้จากกราฟว่าในปี 1987-1989 เกิดลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ ถัดมาในช่วงปี 1990-1993 ซึ่งในช่วงนี้พบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ในช่วงสั้น ๆ คือในช่วงปี 1990-1992 เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์มีการเจริญเติบโตอันเนื่องมาจาก การจัดตั้ง”สามเหลี่ยมแห่งการขยายตัว” โดยหลังจากนั้นเราจะพบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ระยะยาว ซึ่งอัตราการว่างงานจะเข้าสู่อัตราการว่างงานตามธรรมชาติในที่สุด ถัดมาในช่วงปี 1993-2000 จะสังเกตได้ว่าในช่วงปี 1993-1996 คือช่วงที่อยู่ในลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ระยะยาว โดยอัตราการว่างงานจะเป็นอัตราการว่างงานตาม

ธรรมชาติ หลังจากนั้นก็เกิดวิกฤตการณ์การเงินในเอเชียขึ้นในปี 1997 แต่หลังจากปี 1998 เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ก็สามารถพลิกกลับขึ้นมาอยู่ในภาวะเจริญเติบโตได้อีกครั้ง ก่อนที่จะพบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ในระยะสั้นอีกครั้งในช่วงวิกฤตต่อมา ซึ่งเป็นอีกช่วงหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเส้นโค้งฟิลลิปส์จะพบได้ในช่วงที่เศรษฐกิจได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและนโยบายที่รัฐดำเนิน ถัดมาในช่วงปี 2000-2005 เป็นอีกครั้งที่สภาวะเศรษฐกิจของสิงคโปร์ต้องเผชิญกับความผันผวน รัฐบาลจึงเข้ามาตรึงการคลังกระตุ้นเศรษฐกิจ นำไปสู่การกลับมาเติบโตอีกครั้งในปี 2004-2005 โดยเมื่อผ่านพ้นวิกฤตการณ์ครั้งนี้จะพบว่าอัตราการว่างงานจะวิ่งเข้าสู่อัตราการว่างงานตามธรรมชาติอีกครั้ง จนกระทั่งในช่วงปี 2005-2011 เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจากปี 2005-2007 จนกระทั่งเข้าสู่ปี 2008 เกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจอีกครั้งจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งเมื่อเข้าสู่ต้นปี 2009 รัฐบาลสิงคโปร์ได้พยายามอย่างหนักในการดึงเศรษฐกิจของสิงคโปร์ให้กลับขึ้นมาโตอีกครั้ง หลังจากพ้นวิกฤตการณ์ ในปี 2010 – 2011 เราจะพบว่าอัตราการว่างงานก็มีแนวโน้มวิ่งกลับเข้าสู่อัตราว่างงานตามธรรมชาติอีกครั้งหนึ่ง

และสุดท้ายสำหรับประเทศไทย ในปี 1981-1984 มีลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ปรากฏอยู่ กล่าวคือในช่วงปีดังกล่าวจากอัตราเงินเฟ้อซึ่งอยู่ในระดับสูงมากที่ 8 เปอร์เซ็นต์ในปี 1981 สามารถลดลงมาเหลือเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ในปี 1983 ซึ่งตรงกันข้ามกับอัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ต่อมาในปี 1985 – 1997 พบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ปรากฏอยู่เป็นช่วงๆ โดยจะกลับเข้าสู่อัตราการว่างงานตามธรรมชาติตามความเหมาะสมของช่วงเวลา ในปี 1985 – 1986 ต่อมาพบลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ระยะสั้นอีกเส้นหนึ่งในช่วงปี 1987 – 1991 โดยอัตราการว่างงานลดลงสวนทางกลับอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตแบบมหัศจรรย์ในช่วงปี 1987 ถึงปี 1996 ต่อมาในปี 1998 – 2006 ประเทศไทยประกาศลอยตัวค่าเงินบาทและต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย ดังนั้นในช่วงปี 2002 – 2006 ก็เป็นอีกช่วงหนึ่งที่พบว่าอัตราการว่างงานจะวิ่งเข้าสู่อัตราการว่างงานตามธรรมชาติซึ่งเป็นลักษณะของเส้นโค้งฟิลลิปส์ในระยะยาว ต่อมาในปี 2006 – 2011 ซึ่งเป็นอีกช่วงหนึ่งที่เราไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อแบบเส้นโค้งฟิลลิปส์ โดยสรุปแล้ว ประเทศไทยในช่วงปี 1981-2011 นั้น พบว่ามีเส้นโค้งฟิลลิปส์ปรากฏอยู่เป็นส่วนมาก ดังนั้นจึงทำให้ผลที่ได้จากการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติในบทที่ 4 นั้น พบความสัมพันธ์เส้นโค้งฟิลลิปส์

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลจากการศึกษาปัจจัยมีผลต่ออัตราเงินเฟ้อและการศึกษาความสัมพันธ์เส้นโค้งฟิลลิปส์ในประเทศอาเซียน 5 ในครั้งนี้ พบว่าในประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย อัตราการว่างงาน

และอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามตามทฤษฎีของเส้น โค้งฟิลลิปส์ อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนประเทศอินโดนีเซียกลับไม่พบความสัมพันธ์เส้น โค้งฟิลลิปส์อย่างมีนัยสำคัญ ผลจากการศึกษาอาจทำให้เรามีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ว่าการใช้นโยบายทางการเงินและการคลังเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในระยะสั้นในประเทศที่พบปรากฏการณ์ของเส้น โค้งฟิลลิปส์อย่างมีนัยสำคัญนั้น อาจจะมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง เช่น หากรัฐบาลต้องการลดอัตราเงินเฟ้อลง (disinflation) โดยการลดปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบและลดการใช้จ่ายของภาครัฐลง ก็อาจคาดการณ์ได้ว่านโยบายดังกล่าวจะนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและอัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งผลกระทบจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศ เช่น ในสหรัฐอเมริกา นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อว่า Sacrifice ratio หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ประเทศจะต้องสูญเสียไป หากต้องการลดเงินเฟ้อลงเพียงร้อยละ 1 นั้น มีค่าสูงถึงร้อยละ 5 เลยทีเดียว ในทางกลับกัน หากรัฐบาลต้องการที่จะลดอัตราการว่างงานลง ด้วยการเพิ่มปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบและเพิ่มการใช้จ่ายของภาครัฐขึ้น ก็อาจคาดการณ์ได้ว่านโยบายดังกล่าวจะนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะพบความสัมพันธ์เส้น โค้งฟิลลิปส์ในหลายประเทศ ก็มีได้หมายความว่าปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นตลอดไป ทั้งนี้เพราะระบบเศรษฐกิจมหภาคนั้นมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ตามพัฒนาการของระบบเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตลอด ในอนาคตเราอาจจะเห็นการคงอยู่ของภาวะเศรษฐกิจระยะสั้นนานขึ้นกว่าเดิม ก่อนที่ระบบเศรษฐกิจจะสามารถกลับเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจระยะยาวปกติได้ หรือเราอาจจะเห็นภาวะเศรษฐกิจระยะยาวนานขึ้นกว่าเดิม หากรัฐบาลสามารถที่จะควบคุมดูแลระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงได้ยาวนานขึ้น ดังนั้น การศึกษาถึงปรากฏการณ์ของเส้น โค้งฟิลลิปส์จึงควรมีการจัดทำขึ้นอย่างสม่ำเสมอตามเวลาที่ได้ล่วงเลยผ่านไป

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราเงินเฟ้อและการศึกษาความสัมพันธ์เส้น โค้งฟิลลิปส์ในประเทศอาเซียน 5 ประเทศในครั้งนี ตัวแปรที่ใช้ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและอัตราแลกเปลี่ยน (ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อสกุลเงินของแต่ละประเทศ) ซึ่งอาจมีจำนวนประเทศที่น้อยเกินไป ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาให้กว้างขึ้นและควรขยายระยะเวลาที่ศึกษาให้ยาวขึ้น เพื่อที่จะได้วิเคราะห์และอธิบายการศึกษาได้อย่างครอบคลุมและมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น